Studies voor

JEUGD INSPIRATIE WEEK

30 september - 9 oktober 2016

ZIJN ZOALS HEM

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	3
God met ons	5
Zijn kinderjaren	8
De overwinning	11
De bergrede	14
De wet van het nieuwe koninkrijk	18
De minste dienstknecht	21
Gaat heen, onderwijst alle volkeren	24

Studies for Youth Inspiration Week is prepared and published by the General Conference Youth De- partment, P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, USA. Contact Joel Barnedo, General Conference Youth Leader, with questions: jnbarn@yahoo.com / youth@sda1844.org. Website: www.uponhighplaces.org.

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de Jeugdafdeling van de Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 Fax 0313-450 661
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Internet: www.zdareformatie.org

INLEIDING

"Wij leven in de tijd van het einde. De snel vervullende tekenen des tijds verkondigen dat Christus' komst op handen is." "De dagen waarin we leven zijn ernstig en belangrijk. Gods Geest wordt geleidelijk maar beslist van de aarde teruggetrokken. Plagen en oordelen vallen nu al op de verachters van Gods genade. De rampen op land en op zee, de onrustige toestand van de maatschappij en de ongerustheden voor oorlog zijn onheilspellend. Zij voorzeggen naderende gebeurtenissen van de grootste omvang.

"De werktuigen van het kwaad zijn hun krachten aan het verenigen en samen aan het voegen. Zij versterken zich voor de laatste grote crisis. Grote veranderingen zullen spoedig plaatsvinden in onze wereld en de laatste bewegingen zullen snel zijn.

"De toestand van de dingen in de wereld laat zien dat er verontrustende tijden voor de deur staan. [...]

"Maar wie ziet de waarschuwingen die gegeven worden door snel vervullenden tekenen des tijds? Welke indruk wordt gewekt bij de aardbewoners? Welke verandering is waar te nemen in hun houding? Niet meer dan waarneembaar was bij de bewoners van de wereld ten tijde van Noach. Gezogen in de zaken en het genot van de wereld wisten de antediluviaans (voor de zondvloed) aardbewoners 'het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam.' Matthéüs 24:39. Zij hadden door de hemel gezonden waarschuwingen ontvangen maar weigerden te luisteren. En vandaag haast de wereld zich, volledig achteloos naar de stem van God, naar eeuwig verderf. [...]

"Niet iedereen in de wereld heeft partij gekozen bij de vijand tegen God. Niet iedereen is ontrouw geworden. Er is een klein aantal getrouwen die dat blijven aan God, want, Johannes schrijft immers: 'Hier zijn zij die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.' *Openbaringen 14:12*. Spoedig zal de strijd hevig gestreden worden tussen hen die God dienen en zij die Hem niet dienen. Spoedig zal al het schudbare geschud worden, zodat het onschudbare kan overblijven. [...]

"Het is onmogelijk om een voorstelling te maken van de ervaring van Gods volk dat in leven is op aarde wanneer de hemelse glorie en een herhaling van de vervolgingen van het verleden vermengd worden. Zij zullen in het licht lopen dat voortgaat uit de troon van God. Door middel van de engelen zal er een voortdurende communicatie zijn tussen hemel en aarde. [...]

"Gods verzochte en beproefde volk zal haar kracht vinden in het teken waarvan gesproken wordt in *Exodus 31:12-18*. Zij zullen stelling moeten nemen op het levende woord: 'Er staat geschreven.' Dit is de grondslag waarop zij veilig kunnen staan." –*Counsels for the Church, blz. 37-39.*

Het is het hartstochtelijk verlangen van de jeugdafdeling van de Generale Conferentie dat de aanwezigheid van de Heilige Geest bij jullie zal zijn tijdens deze Jeugd Inspiratieweek en dat de liefde van Jezus Christus jullie hart en verstand zal vullen. De Studies voor Jeugdinspiratieweek zijn genomen uit het boek Jezus – de Wens der Eeuwen van zuster Ellen G. White. Lees alsjeblieft de studies samen met jouw jeugdgroep en bespreek met elkaar de vragen aan het einde van elke studie. Wij verzoeken elke lokale gemeente, elk veld en elke unie om een speciale collecte te verzamelen voor de Jeugdafdeling van de Generale Conferentie en om het te ondersteunen met regelmatige gaven om bij te dragen aan de kosten voor de voorbereiding van materialen, het maken van de website, voor reizen, conferenties en andere projecten.

Het is onze verantwoordelijkheid om aan jullie als de nieuwe generatie gelovigen onder de aandacht te brengen hoe men zich voor dient te bereiden om Gods opdracht uit te voeren in het spoedig eindigende werk van verlossing. Het is jullie verantwoordelijkheid om Zijn wil voor jou persoonlijk te zoeken en te begrijpen. Om doormiddel van nadenkende en biddende studie zelf de betekenis van de Heilige Schrift te leren kennen. Vraag God om de vastbeslotenheid en moed die je nodig, en ze zullen aan je gegeven worden.

Elke plaats is uniek. Naarmate je voortdurend spreekt met God door de Heilige Geest, zal je helder zien hoe je kan uitreiken naar de jonge mensen die binnen jouw invloedssfeer komen. Wees voorbereid om woorden van hoop met hen te delen en om de waarheid die je kent uit te leven.

"God heeft aan jou verstandsvermogens gegeven om te gebruiken. De verlangens van gelovigen en de behoeften van ongelovigen dienen zorgvuldig bestudeerd te worden, en jouw werken dienen aan die behoeften tegemoet te komen. Je dient aan God en aan geen enkel levende mens te vragen wat je zal gaan doen. Jij bent een dienstknecht van de levende God, en geen dienstknecht voor enig persoon. Je kan Gods werk niet op een intelligente wijze doen en tegelijkertijd een schaduw zijn van een andermans gedachten en instructies. Jij staat onder God." –*Manuscript Releases, deel 13, blz. 24, 25.*

Moge de woorden van Jozua die van jou zijn: "maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen de Heere dienen!" *Jozua 24:15*

GOD MET ONS

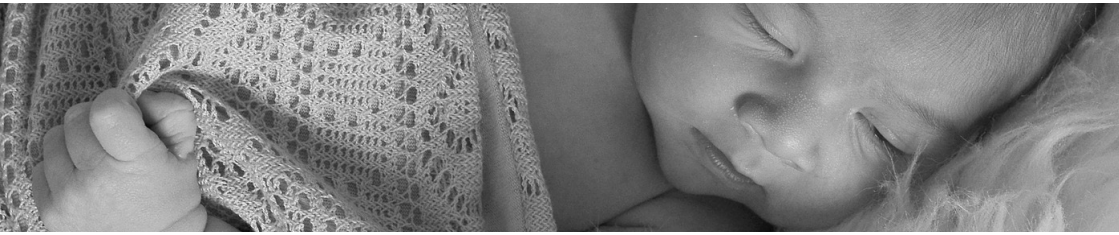

'Men zal Hem de naam Immanuël geven, ...God met ons.' Het licht 'van de kennis der heerlijkheid Gods' wordt gezien 'in het aangezicht van Jezus Christus'. Van de dagen der eeuwigheid was de Here Jezus Christus één met de Vader; Hij was 'het beeld Gods', het beeld van Zijn grootheid en majesteit, 'de afstraling Zijner heerlijkheid'. Om deze heerlijkheid ten toon te spreiden, kwam Hij naar onze aarde. Hij kwam naar deze door de zonde verduisterde aarde om het licht van Gods liefde te openbaren om 'God met ons' te zijn. Daarom was van Hem geprofeteerd: 'Men zal Hem de naam Immanuël geven'.
Door onder ons te komen wonen, zou Jezus aan mensen en engelen God openbaren. Hij was het Woord van God - Gods uitgesproken gedachte.... Zowel de verloste als de niet gevallen wezens zullen in het kruis van Christus hun wetenschap en lofzang vinden. Men zal dan erkennen, dat de heerlijkheid die van het gelaat van Jezus afstraalt, de heerlijkheid van de zelfopofferende liefde is. In het licht van Golgotha zal men zien, dat de wet van de zelfverloochenende liefde de wet des levens voor aarde en hemel is; dat de liefde die 'zichzelf niet zoekt', zijn oorsprong heeft in het hart van God; en dat in de Zachtmoedige en Nederige het karakter wordt getoond van Hem Die een ontoegankelijk licht bewoont. [...]

De engelen der heerlijkheid vinden hun vreugde in het geven - het geven van liefde en onvermoeibare zorg aan zielen die gevallen en onheilig zijn. Hemelse wezens zoeken de harten der mensen; zij brengen licht van de hemelse hoven aan deze donkere wereld; door zachtmoedige en trouwe hulp bewegen zij de geest van de mens om de verlorenen te brengen in gemeenschap met Christus, Die nog dichterbij is dan zijzelf kunnen vermoeden. [...]

Het uitoefenen van geweld is in strijd met de beginselen van Gods regering. Hij wil alleen in liefde worden gediend; en liefde kan niet worden gedwongen; ze kan niet worden gewonnen door geweld of macht. Liefde wordt alleen door liefde opgewekt. God kennen is Hem liefhebben; Zijn karakter moet geopenbaard worden als tegengesteld aan het karakter van Satan. Dit werk kon slechts door één Wezen in het ganse heelal worden verricht. Alleen Hij Die de hoogte en diepte van de liefde Gods kent, kon deze bekendmaken. Over de donkere nacht van de wereld moest de Zon der Gerechtigheid opgaan met 'genezing onder haar vleugelen'. (*Maléachi 4:2*) [...]

Aangezien Jezus kwam om onder ons te wonen, weten we dat God van onze beproevingen op de hoogte is en dat Hij mee lijdt wanneer wij verdriet hebben. Iedere zoon en dochter van Adam mag daaruit opmaken dat onze Schepper de vriend van zondaars is. Want in iedere leerstelling van genade, in iedere belofte van vreugde, in iedere liefdedaad, iedere goddelijke aantrekkingskracht die naar voren komt in het leven van de Heiland op aarde, zien we 'God met ons'. [...] Hij doorstond iedere beproeving waaraan wij worden blootgesteld. En Hij wendde voor Zichzelf geen kracht aan die ons niet vrijelijk wordt aangeboden. Als mens trad Hij de verzoekingen tegemoet en overwon in de kracht die Hem door God werd gegeven. Hij zegt: 'Ik heb lust om Uw wil te doen, Mijn God, Uw wet is in Mijn binnenste'. (*Psalm 40:9*) Terwijl Hij rondtrok, goeddoende en genezende allen die door Satan werden gekweld, openbaarde Hij het karakter van Gods wet en de aard van Zijn dienst aan de mensen. Zijn leven getuigt, dat het ook voor ons mogelijk is, de wet van God te gehoorzamen.

Door Zijn mensheid verbond Christus zich met de mensheid, door Zijn goddelijkheid maakt Hij aanspraak op de troon van God. Als Zoon des mensen gaf Hij ons een voorbeeld van gehoorzaamheid; als Zoon van God geeft Hij ons de kracht om te gehoorzamen. [...]

Christus werd behandeld zoals wij verdienen, opdat wij behandeld zouden kunnen worden zoals Hij het verdient. [...]

Door Zijn leven en Zijn dood volbracht Christus zelfs meer dan een herstel van het verderf dat door de zonde was bewerkstelligd. Het was Satans opzet om een eeuwige scheiding tussen God en de mens tot stand te brengen; maar in Christus worden we nauwer met God verbonden dan wanneer we ooit zouden zijn gevallen. Door onze natuur aan te nemen, heeft de Heiland, Zich met het mensdom verbonden door een band die nooit zal worden verbroken. Tot in alle eeuwigheid is Hij met ons verbonden. [...]

Door het verlossingswerk van Christus is de regering van God gerechtvaardigd. De Almachtige is geopenbaard als een God van liefde. De beschuldigingen van Satan zijn ontzenuwd en zijn ware aard is geopenbaard. Er kan nimmermeer opstand ontstaan. De zonde kan nooit weer in het heelal terugkeren. Tot in alle eeuwigheid zijn allen nu tegen afval beveiligd. Door het offer der liefde zijn de bewoners van aarde en hemel met hun Schepper verbonden door banden van een onverbreekbaar verbond.

Het verlossingswerk zal volkomen zijn. Op de plaats waar de zonde overvloedig was, zal Gods genade nog veel overvloediger zijn. De aarde zelf, het terrein waarvan Satan beweert dat het van hem is, zal niet alleen vrijgekocht, maar ook verheerlijkt worden. Onze kleine wereld, die onder de vloek der zonde de enige donkere plek in Zijn heerlijke schepping is, zal boven alle werelden in Gods heelal worden geëerd. ... En wanneer door de eeuwen heen de verlosten zullen wandelen in het licht van de Here, zullen ze Hem prijzen voor Zijn onuitsprekelijke gave - Immanuël, 'God met ons'. *–Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 11-17.*

Vragen ter bespreking

1. Jezus was het Woord van God en Gods uitgesproken gedachten. Hij kwam om God te openbaren aan _____ en _____.

2. Wat betekent het, dat opstand en zonde nooit meer in het universum zullen opkomen in alle eeuwigheid?

3. Wat alleen kan de liefde herstellen in hen die ons dierbaar zijn, die de weg kwijtraken of wanneer zij moeilijke tijden doormaken, waardoor zij hun liefde verliezen?

4. Kunnen we nu dichterbij God zijn dan Adam voordat hij viel? Zo ja, wat is daar de reden voor?

ZIJN KINDERJAREN

Het korte verslag van Zijn eerste levensjaren is wonderlijk in zijn veelzeggendheid: " Het kind groeide op en werd krachtig en het werd vervuld met wijsheid en de genade Gods was op hem." In het licht van het aangezicht van Zijn vader "nam Jezus toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen. " *Lukas 2:52* Zijn geest was werkzaam en scherpzinnig met een bedachtzaamheid en wijsheid die Zijn jaren ver vooruit was. Toch bezat Zijn karakter een prachtige evenwichtigheid. De krachten van geest en lichaam ontwikkelden zich geleidelijk in overeenstemming met Zijn leeftijd. [...]

Als kind openbaarde Jezus een bijzonder vriendelijke aard. Zijn gewillige handen stonden altijd klaar om anderen te helpen. Hij legde een geduld aan de dag dat onverstoorbaar was, en een waarheidsliefde die Zijn integriteit nergens voor zou opofferen. Zijn leven openbaarde de genade van onzelfzuchtige voorkomendheid, terwijl Zijn beginselen standvastig waren als een rots. [...]

Van de vroegste tijden af hadden de getrouwe Israëlieten veel zorg besteed aan de opvoeding van de jeugd. De Heere had geboden dat reeds van de wieg af de kinderen moesten worden onderwezen in Zijn goedheid en grootheid, vooral zoals deze tot uiting kwam in Zijn en geopenbaard werd in de geschiedenis van Israël. Liederen, gebeden en lessen uit de Schriften werden aangepast aan de zich ontplooiende geest. Vaders en moeders moesten hun kinderen onderrichten dat Gods beeld wordt gegraveerd in verstand en geest wanneer de beginselen van die wet in het hart worden opgenomen. Veel van de lessen werden mondeling gegeven, maar de jeugd leerde tevens de Hebreeuwse geschriften lagen open voor hun studie. [...]

Het kind Jezus kreeg geen onderricht in de scholen van de synagoge. Zijn moeder was Zijn eerste menselijke lerares. Van haar lippen en uit de boekrollen van de profeten leerde hij de hemelse dingen kennen. De woorden die hij voor Israël tot Mozes had gesproken, leerde hij nu aan de schoot van Zijn moeder. Toen hij opgroeide van kind tot jongeman, bezocht hij niet de scholen van de rabbi's. De opvoeding uit dergelijke bronnen had hij niet nodig. Want God onderwees Hem. [...]

Hij, die alles had geschapen, bestudeerde de lessen die Zijn hand op de aarde, de zee en aan de hemel had geschreven. Hij verzamelde schatten van kennis uit de natuur, los van de onheilige methoden van de wereld. Hij bestudeerde het leven van planten en dieren en het leven van de mens. Van jongsaf had hij slechts één doel: Hij leefde om een zegen te zijn voor anderen. Hiertoe vond hij hulpmiddelen in de natuur. Nieuwe ideeën van manieren en wegen kwamen in Hem op terwijl Hij planten- en dierenleven bestudeerde. Steeds trachtte Hij voorbeelden te vinden uit de dingen die Hij zag om de levende woorden Gods naar voren te brengen. De gelijkenissen die Hij later tijdens Zijn optreden graag vertelde om Zijn lessen te verduidelijken laten zien, hoe Zijn geest open stond voor de invloed van de natuur en hoe Hij geestelijke lessen had bijeengebracht uit Zijn dagelijkse omgeving.... Ieder kind kan leren zoals Jezus. Als wij proberen onze hemelse Vader door Zijn Woord te leren kennen, zullen engelen bij ons komen; ons verstand zal worden gesterkt en ons karakter zal worden veredeld en verfijnd. Wij zullen meer op onze Heiland gaan lijken. Als we de schoonheid en de grootsheid in de natuur aanschouwen zal onze liefde uitgaan naar God. Terwijl de geest diep onder de indruk is, wordt de ziel versterkt, omdat ze in contact komt met de Oneindige door Zijn werken. Gemeenschap met God door het gebed ontwikkelt de verstandelijke en zedelijke krachten en onze geest wordt sterker als wij er een gewoonte van maken om na te denken over geestelijke dingen. [...]

Jezus werd dáár geplaatst waar Zijn karakter op de proef gesteld kon worden. Hij moest steeds op zijn hoede zijn om Zijn reinheid te bewaren.... In Zijn werkzaam leven waren geen doelloze uren die uitnodigden tot verleiding. Voor verderfelijke omgang was geen tijd. Zoveel mogelijk sloot hij de deur voor Zijn verzoeker.... Verzoeking, armoede en tegenspoed vormen de tucht, noodzakelijk om reinheid en sterkte van karakter te ontwikkelen.... Door Zijn voorbeeld onderwees Hij dat wij ijverig moeten zijn, en ons werk nauwgezet en grondig moeten doen, en dat zulk werk eerbaar is. Het werk dat leert de handen te gebruiken en dat de jongeren leert hun doel in het dragen van de lasten in het leven te doen, brengt lichamelijke kracht en ontwikkelt elke gave. Iedereen moet iets vinden wat voor hemzelf een zegen en voor anderen een hulp betekent. God heeft bedoeld dat de werken een zegen zouden zijn en alleen de vlijtige werker vindt echte betekenis en blijdschap in het leven. [...]

Jezus bracht in Zijn werk opgewektheid en tact naar voren. Er is veel geduld en geestelijke leven nodig om de godsdienst van de Bijbel uit te dragen in het gezin en in het werk, om de spanning van de wereldse zaken te dragen en toch het oog gericht te houden op Gods heerlijkheid. In dit was Christus een hulp. Nooit werd hij zó in beslag genomen door wereldse zaken, dat Hij geen tijd of aandacht had voor hemelse dingen. Vaak uitte Hij de blijdschap in Zijn hart door het zingen van psalmen en geestelijke liederen. Vaak hoorden de bewoners van Nazareth hoe Hij zong tot eer van God. Hij bleef door het lied met de hemel in contact en als Zijn metgezellen klaagden over vermoeidheid, werden ze bemoedigd door de liederen die Hij zong. [...] Naarmate Jezus groeide in wijsheid en verstand, nam Hij toe in genade bij God en mensen. Hij had ieders sympathie, omdat Hij toonde dat Hij met iedereen kon meeleven. De sfeer van

hoop en bemoediging die Hem omringde maakte Hem tot een zegen in ieder gezin.... Zijn rustig en eenvoudig leven, zelfs het zwijgen van de schrift over deze vroege jaren leren een belangrijke les. Hoe rustiger en eenvoudiger het leven van een kind, hoe vrijer van kunstmatige opwinding en hoe meer in overeenstemming met de natuur, des te gunstiger is dit voor de lichamelijke en verstandelijke groei en voor geestelijke kracht. – *Jezus de wens der eeuwen- blz. 47-52*

Vragen ter bespreking

1. Jezus verzamelde bergen van wetenschappelijke kennis over het werk wat Hij met Zijn eigen handen heeft gemaakt: de natuur. Wat was desalniettemin het enige doel in Zijn leven?

Vul de leeggelaten stukken in

2. Jezus legde een_____aan de dag dat onverstoorbaar was, en een waarheidsliefde die Zijn_____nergens voor zou opofferen.

3. Hoe rustiger en eenvoudiger het leven van een kind, hoe vrijer van kunstmatige opwinding en hoe meer in overeenstemming met de natuur, des te gunstiger is dit voor de lichamelijke en verstandelijke groei en voor geestelijke kracht.

DE OVERWINNING

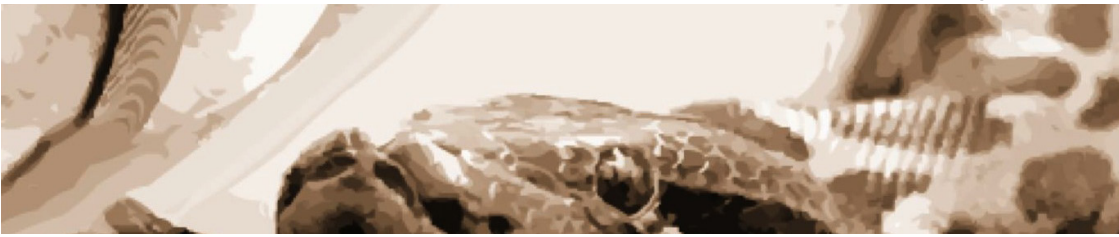

"Toen nam de duivel Hem mede naar de heilige stad en hij stelde Hem op de rand van het dak des tempels, en zeide tot Hem: Indien Gij God Zoon zijt, werp Uzelf dan naar beneden; er staat immers geschreven: Aan Zijn engelen zal Hij opdracht geven aangaande U, en op de handen zullen zij U dragen, opdat gij Uw voet niet aan een steen stoot."

De verleider meende dat hij gebruik zou kunnen maken van de menselijke natuur van Christus en dat hij Hem tot aanmatiging zou kunnen aanzetten. Maar hoewel Satan kan aandringen, kan hij niemand dwingen tot zondigen. Hij zei tot Jezus: "Werp Uzelf dan naar beneden", (*Matthéüs 4:6*) daar hij wist dat hij Hem er niet zou kunnen afwerpen; want dan zou God tussenbeide komen om Hem te verlossen. Indien Christus niet zou toegeven aan de verzoeking, zou Hij niet overwonnen kunnen worden. Alle macht op aarde en in de hel konden Hem niet dwingen om in de geringste mate af te wijken van de wil Zijns Vaders.

De verleider kan ons nooit dwingen om kwaad te doen. Hij kan geen macht uitoefenen over iemands geest tenzij die persoon zichzelf onder zijn macht heeft gesteld. De wil moet toegeven, het geloof moet Christus loslaten, voordat Satan macht over ons kan uitoefenen. Maar ieder zondig verlangen dat wij koesteren, geeft hem houvast. Ieder punt waarin wij falen te voldoen aan de goddelijke maatstaf, is een open deur waardoor Satan kan binnenkomen om ons te verleiden en te vernietigen. En iedere mislukking of nederlaag van ons geeft hem de gelegenheid om Christus te smaden.

Alleen hij die waarlijk gelooft, is veilig voor aanmatiging. Want aanmatiging is Satans surrogaat voor geloof. Geloof doet een beroep op Gods beloften en brengt vruchten in gehoorzaamheid voort. Aanmatiging maakt ook aanspraak op de beloften, maar gebruikt die zoals Satan dat deed, om overtreding te verontschuldigen. Geloof zou onze eerste voorouders gebracht hebben tot vertrouwen in de liefde Gods en tot gehoorzaamheid aan Zijn geboden. Aanmatiging bracht hen tot overtreding van Zijn wet, omdat zij geloofden dat Zijn grote liefde hen zou redden van de gevolgen van de zonde. Aanspraak op de gunst des hemels zonder te voldoen aan de voorwaarden waarop de genade wordt verleend, is geen geloof. Het wezenlijke geloof vindt zijn grondslag in de beloften en voorzieningen van de Schriften.

Dikwijls wanneer Satan gefaald heeft wantrouwen op te wekken, slaagt hij erin ons tot aanmatiging te brengen. Wanneer hij ons ertoe kan brengen ons zonder noodzaak op het pad der verzoeking te begeven, weet hij dat de overwinning hem toebehoort. God zal allen behouden die wandelen op de weg der gehoorzaamheid; maar daarvan af te wijken, betekent zich wagen op het terrein van Satan. Daar zullen we zeker ten val komen. De Heiland heeft ons gezegd: «Waakt en bidt, dar gij niet in verzoeking komt». (*Markus14:38*)

Meditatie en gebed kunnen ons ervoor bewaren zonder noodzaak de weg van het gevaar op te snellen, en op die manier zouden wij voor menige nederlaag bewaard kunnen blijven.

Toch mogen we de moed niet verliezen, wanneer wij door verzoeking worden aangevallen. Dikwijls wanneer wij in een moeilijke situatie geplaatst worden, twijfelen we eraan of de Geest van God ons wel geleid heeft. Maar het was de leiding van de Geest die Jezus in de woestijn bracht om door Satan te worden verzocht. Wanneer God ons in beproeving brengt, wil Hij daarmee een doel bereiken dat voor ons bestwil is.

Met dezelfde verzoeking komt de Satan tot de mensen, en hier heeft hij meer succes dan bij Christus. Aan de mensen biedt hij het koninkrijk dezer wereld aan op voorwaarde dat ze zijn oppermacht zullen erkennen. Hij eist dat zij hun onkreukbaarheid opofferen, hun geweten ter zijde stellen, en toegeven aan zelfzucht. Christus zegt hun, eerst het koninkrijk Gods te zoeken en Zijn gerechtigheid; maar Satan gaat naast hen en zegt: Wat er ook waar mag zijn wat betreft het eeuwige leven, om succes te hebben in deze wereld moet je mij dienen. Ik heb je welzijn in mijn handen. Ik kan je rijkdommen geven, genoegens, eer en geluk. Luister naar mijn raad. Sta niet toe dat je wordt meegesleept door zonderlinge begrippen van eerlijkheid of zelfopoffering. Ik zal de weg voor je bereiden. Op deze wijze worden massa's mensen misleid. Zij stemmen erin toe te leven voor zichzelf, en dan is Satan tevreden. Terwijl hij hen lokt met de hoop op wereldse macht, verkrijgt hij de macht over hun ziel. Maar hij biedt dingen aan die niet van hem zijn om te geven, en die hem weldra ontnomen zullen worden. Als tegenprestatie berooft hij hen van hun aanspraak op het erfdeel van de zonen Gods.

Zo kunnen ook wij weerstand bieden aan de verzoeking, en Satan dwingen van ons heen te gaan. Jezus behaalde de overwinning door onderwerping aan en geloof in God, en door de mond van de apostel zegt Hij ons : "Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel en hij zal van u vlieden. Nadert tot God en Hij zal tot u naderen". (*Jakobus 4:7,8*)

We kunnen onszelf niet redden uit de macht van de verleider ; hij heeft het mensdom overwonnen, en wanneer we trachten staande te blijven in eigen kracht, zullen we ten prooi vallen aan zijn bedrog; maar "de naam des Heren is een sterke toren; de rechtvaardige ijlt daarheen en is onaantastbaar". (Spreuken 18:10) Satan beeft en vlucht voor de zwakste ziel die zijn toevlucht neemt tot die machtige naam.

Nadat de vijand was heengegaan, viel Jezus uitgeput ter aarde, terwijl Zijn gelaat doodsbleek was. De engelen des hemels hadden de strijd gadegeslagen, en aanschouwden hun geliefde Meester toen Hij onuitsprekelijk lijden doorstond om voor ons een weg tot ontkoming open te stellen. Hij had de proef doorstaan, die moeilijker was dan enige beproeving die wij ooit zullen moeten doormaken. De engelen dienden nu de Zoon van God, terwijl Hij daar lag als iemand die sterven gaat. Hij werd versterkt met voedsel, vertroost door de boodschap van Zijn Vaders liefde en de verzekering dat de gehele hemel jubelde over Zijn overwinning. Wanneer de levenswarmte terugkeert, gaat Zijn hart in erbarmen uit naar de mens, en Hij gaat uit om het werk dat Hij begonnen is, te voltooien ; om niet te rusten totdat de vijand verslagen en ons gevallen geslacht is verlost.

Nooit zullen we de prijs van onze verlossing beseffen, totdat de verlosten met de Verlosser zullen staan voor de troon van God. Wanneer dan de heerlijkheid van het eeuwig tehuis zich plotseling zal ontvouwen voor onze verrukte blikken, zullen we ons herinneren dat Jezus dit alles heeft verlaten voor ons, dat Hij niet alleen een banneling uit de hemelse hoven werd, maar ter wille van ons het risico op Zich nam, te kunnen falen en alles voor eeuwig te verliezen. Dan zullen we onze kronen aan Zijn voeten werpen en het gezang aanheffen : “Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof”.” (*Openbaring 5:12*). *–Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 94-99*.

Vragen ter bespreking

1. Wat is het verschil tussen oprecht geloof en aanmatiging?

2. Wat betekent het als de vijand “een standplaats krijgt” of “een open deur”?

3. Welke drie dingen eist de vijand in ruil voor tijdelijke rijkdom en roem in deze wereld?

4. Wat is het doel van God om beproevingen in ieders leven te brengen?

DE BERGREDE

In de Bergrede trachtte Hij (Christus) het werk teniet te doen dat tot stand was gebracht door verkeerd onderricht en Zijn toehoorders een juiste voorstelling te geven van Zijn koninkrijk en Zijn eigen karakter. Hij deed echter geen rechtstreekse aanval op de dwalingen van het volk. Hij leerde hun iets dat oneindig beter was dan zij ooit hadden gekend. Zonder hun meningen over Gods koninkrijk te bestrijden, vertelde Hij hen aan welke voorwaarden ze moesten voldoen om daar binnen te gaan, en liet het aan hen over hun gevolgtrekkingen over de aard ervan te maken. De waarheden die Hij onderwees zijn even belangrijk voor ons als voor de menigte die hem volgde. Wij hebben er evenveel behoefte aan de grondbeginselen van Gods koninkrijk te kennen.

De eerste woorden van Christus tot de mensen op de berg waren woorden van zegen. Zalig zij, zei Hij, die hun geestelijke armoede beseffen en behoefte voelen gered te worden. Het evangelie moet aan de armen worden gepredikt. Het wordt niet geopenbaard aan hen die geestelijk trots zijn, die voorgeven dat ze rijk zijn en aan geen ding behoefte hebben, maar aan hen die nederig en berouwvol zijn. Slechts één bron is geopend voor de zonde, een bron voor de armen van geest [...]

De Heer kan niets doen om de mens te herstellen tenzij deze, overtuigd van eigen zwakte en ontdaan van alle zelfvoldaanheid, zich overgeeft aan Gods leiding. Dan kan hij de gave ontvangen die God graag wil geven. Aan de ziel, die zijn nood beseft, wordt niets onthouden. Hij heeft onbeperkt toegang tot Hem, in Wie alle volheid woont. [...]

"Zalig die treuren, want zij zullen vertroost worden." Met deze woorden wil Christus niet leren dat treuren in zichzelf macht heeft te verlossen van de schuld der zonde. Hij hecht geen goedkeuring aan voorgewende of aan opzettelijke nederigheid. Het treuren waarover Hij spreekt bestaat niet uit zwaarmoedigheid en klagen. Al treuren wij over de zonde, toch kunnen wij ons verbijden over het kostbaar voorrecht dat wij kinderen van God zijn.

Vaak hebben we verdriet omdat onze verkeerde daden voor onszelf onprettige gevolgen hebben, maar dit is geen berouw. Echt verdriet over zonde is

het resultaat van het werk van de Heilige Geest. De Geest openbaart de ondankbaarheid van het hart dat de Heiland veronachtzaamd en bedroefd heeft en leidt ons berouwvol naar de voet van het kruis. Jezus wordt door elke zonde opnieuw gewond en als wij zien op Hem die wij doorstoken hebben, treuren we over de zonde die zulk een lijden op Hem heeft gebracht. Zulk treuren zal ons ertoe brengen de zonde op te geven [...]

"Zalig de zachtmoedigen." De moeilijkheden die wij het hoofd moeten bieden kunnen heel veel minder worden door die zachtmoedigheid die in Christus is. Als wij de nederigheid van onze Meester bezitten, zullen we staan boven de vernederingen, de tegenslagen en ergernissen waaraan we dagelijks bloot staan en zij zullen niet langer een schaduw over ons werpen. Het hoogste blijk van adel in een Christen is zelfbeheersing. Wie onder smaad of wreedheid geen kalme en vertrouwende geest bewaart, ontneemt God het recht in hem Zijn eigen volmaakt karakter te openbaren. Een nederig hart is de kracht die de overwinning schenkt aan Christus' volgelingen. Het is het bewijs van hun verbondenheid met God [...]

"Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid." Het gevoel van onwaardigheid zal de mens ertoe brengen te hongeren en dorsten naar de gerechtigheid en in dit verlangen zullen zij niet teleurgesteld worden. Zij, die in hun leven plaatsmaken voor Jezus zullen Zijn liefde beseffen. Allen die ernaar verlangen de gelijkenis van Gods karakter te dragen, zullen verzadigd worden... Als het oog op Christus is gericht, blijft het werk van de Heilige Geest doorgaan tot de ziel in overeenstemming is gebracht met het beeld van Christus [...]

Elke onreine gedachte verontreinigt de ziel, verzwakt het zedelijk gevoel en heeft de neiging de indrukken, gemaakt door de Heilige Geest, uit te wissen. Het geestelijk oog wordt verduisterd zodat de mens God niet kan zien. De Heer kan en zal de berouwvolle zondaar vergiffenis schenken, maar hoewel vergeving is geschonken, is de ziel toch geschonden [...]

"Zalig zijn de vredestichters." De vrede van Christus komt voort uit waarheid. Ze is in harmonie met God. De wereld leeft in vijandschap met Gods wet. Zondaars leven in vijandschap met hun Maker en als gevolg daarvan leven zij in vijandschap met elkaar... Mensen kunnen geen vrede maken. Menselijke plannen voor loutering en verheffing van personen of van de maatschappij zullen er niet in slagen een blijvende vrede tot stand te brengen, omdat zij het hart niet bereiken. De enige kracht die ware vrede kan scheppen of bestendigen is de genade van Christus. Als deze in het hart leeft, worden boze hartstochten die strijd en verdeeldheid brengen, uitgedreven. [...]

"Zalig de vervolgden om der gerechtigheid wil:... Zalig zijt gij wanneer men u smaadt en vervolgt en liegende allerlei kwaad van u spreekt om Mijnentwil. Verblijdt u en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen;..."
De wereld heeft de zonde lief en haat gerechtigheid. Dit was de oorzaak van haar vijandschap tegen Jezus. Allen die weerstand bieden aan Zijn eindeloze liefde zullen het Christendom een storend element vinden. Het licht van

Christus verdrijft het duister dat hun zonden bedekt en de behoefte aan hervorming wordt duidelijk. Terwijl zij, die zich overgeven aan de invloed van de Heilige Geest strijd gaan voeren tegen hun eigen natuur, strijden zij, die aan de zonde vasthouden, tegen de waarheid en haar verkondigers.

Op deze wijze komt er strijd en worden de volgers van Christus beschuldigd als onruststokers. Maar het is de gemeenschap met God die hen de vijandschap van de wereld bezorgt. Zij dragen smaad terwille van Christus. Zij betreden het pad dat de edelste mens op aarde betreden heeft. Zij moeten vervolging niet verdrietig, maar blij tegemoet treden. Elke vurige beproeving wordt door God gebruikt om hen te zuiveren, en is bedoeld hen geschikt te maken om Gods medewerkers te zijn. Elk treffen heeft zijn plaats in de grote strijd om het recht en zal bijdragen aan de vreugde over de overwinning. Met dit voor ogen zal de beproeving van hun geloof en volharding blijmoedig en niet angstig en afwijzend aanvaard worden [...]

"Gij zijt het zout der aarde." Zei Jezus. Trek u niet uit de wereld terug om aan vervolging te ontkomen [...]

"Gij zijt het licht der wereld." [...]
Ware karaktervorming vindt niet van buitenaf plaats en wordt niet aangedaan. Als wij anderen de weg der gerechtigheid willen wijzen, moeten de beginselen van gerechtigheid in ons leven zijn opgesloten [...]

Het is waar dat er een gerechtvaardigde toorn bestaat, ook bij de volgelingen van Christus. Als zij zien dat God oneer wordt toegebracht en Zijn dienst in opspraak wordt gebracht, als ze zien dat de onschuldigen worden verdrdukt worden ze bewogen door een gerechtvaardigde toorn. Deze toorn, ontstaan op morele gronden, is geen zonde. Maar zij, die bij een veronderstelde uitdaging zich gerechtigd voelen aan toorn of wraakzucht toe te geven, stellen hun hart open voor Satan. Bitterheid en vijandschap moeten uit het leven gebannen worden als ons leven in overeenstemming zal zijn met Gods wil [...]

"Niemand kan twee heren dienen." Wij kunnen God niet met een gedeeld hart dienen. De godsdienst van de Bijbel is niet één van een aantal invloeden. Haar invloed moet alle andere te boven gaan, moet al het andere doordringen en overheersen. Zij is niet als een donkere verfstreep hier en daar op het doek gestreken, maar ze moet het hele leven doordringen, alsof het linnen gedoopt is in het verfbad tot elke draad van het weefsel is doortrokken met een diepe, blijvende tint.

"Indien dan uw oog zuiver is, zal geheel uw lichaam verlicht zijn, maar als uw oog slecht is, zal geheel uw lichaam duister zijn." Reinheid en doelbewustheid zijn de voorwaarden waarop wij licht van God kunnen ontvangen. Wie de waarheid wil kennen moet bereid zijn alles te aanvaarden wat deze openbaart. Hij kan geen compromis sluiten met dwaling. Aarzelen en halfslachtig zijn in trouw aan de waarheid betekent het kiezen van het duister van dwaling en satanische misleiding [...]

Als ook maar een enkele zonde in het leven wordt gekoesterd, wordt daardoor het hele wezen besmet. Zo iemand wordt een werktuig van de zonde…
In het boek van Gods voorzienhigheid, het boek des levens, heeft ieder van ons een bladzijde. Daarop staat elke bijzonderheid van ons leven. Zelfs de haren van ons hoofd zijn alle geteld. God denkt altijd aan Zijn kinderen […]

"Maakt u dan geen zorgen tegen de dag van morgen."… God geeft geen hulp voor de dag van morgen. Hij geeft Zijn kinderen niet gelijktijdig alle aanwijzingen voor hun levensreis zodat ze niet in de war raken. Hij deelt hun precies zoveel mee als ze kunnen onthouden en volbrengen. Zijn kracht en wijsheid zijn bestemd voor de behoefte van het ogenblik […]

Het is niet voldoende, zie Hij, om naar Mijn woorden te luisteren. U moet ze door gehoorzaamheid tot de grondslag van uw karakter maken. Het eigen ik is slechts drijfzand. Als u uw geloof bouwt op menselijke meningen en gedachten, zal uw huis ineenstorten. Door de stormen van verzoeking en beproeving zal het weggevaagd worden. Maar deze beginselen, die Ik heb gegeven, blijven bestaan. Neem Mij aan, bouw op Mijn woorden. – *Jezus, de Wens der eeuwen, blz. 242-255.*

Vragen ter bespreking

1. De vurige beproevingen die we doorstaan louteren ons en maken deel uit van de geestelijke strijd voor gerechtigheid. Waar leveren ze uiteindelijk een bijdrage aan?

2. Wat zal één zonde of één verkeerde gewoonte doen met onze ziel?

3. Wat betekent 'rechtvaardige toorn'?

4. Het geloof in de Bijbel is niet zomaar een invloed op ons leven. Wat is de strekking en het doel?

5. Wat veroorzaakt strijd (moeite) voor Jezus en Zijn volgelingen?

DE WET VAN HET NIEUWE KONINKRIJK

De tijd van het Pascha naderde en weer ging Jezus op weg naar Jeruzalem. In Hem leefde de vrede van volkomen één zijn met de wil van de Vader en vol verlangen ging Hij op weg naar de plaats van offerande. Maar een gevoel van geheimzinnigheid, van twijfel en vrees overviel de discipelen. De Heiland "ging vóór hen uit en zij waren zeer verbaasd en zij die volgden waren bevreesd".

Johannes, de zoon van Zebedeüs, was één van de twee eerste discipelen geweest die Jezus hadden gevolgd. Hij en zijn broer Jakobus waren bij de eerste groep geweest die alles hadden verlaten om Hem te dienen. Vol vreugde hadden zij huis en vrienden verlaten om met Hem mee te gaan. Zij hadden met Hem gewandeld en met Hem gesproken. Zij waren alleen met Hem in huis geweest zowel als in openbare vergaderingen.

Hun moeder volgde Jezus ook en had Hem gediend van haar goederen. Met moederlijke liefde en eerzucht voor haar zonen begeerde zij voor hen de meest geëerde plaats in het nieuwe koninkrijk. Zij moedigde hen aan dit verzoek tot Hem te richten.

Samen kwamen de moeder en haar zoons bij Jezus en vroegen Hem een verzoek, waarop zij hun hart hadden gezet, in te willigen.

Wat wilt gij dat Ik u doen zal? Vroeg Jezus.
De moeder gaf ten antwoord: "Zeg dat deze mijn twee zonen mogen zitten, één aan uw rechterzijden en één aan uw linkerzijde in uw koninkrijk."
In Gods koninkrijk wordt positie niet verkregen door begunstiging. Ze wordt niet verdiend of verkregen door willekeurige schenking. Het is het resultaat van het karakter. Kroon en troon zijn bewijzen van een toestand die verdiend is. Het zijn bewijzen van zelfoverwinning door onze Heer Jezus Christus.

Wie het dichtst bij Christus zal staan, is hij die op aarde het best de geest van zijn zelfopofferende liefde heeft gesmaakt, een liefde, die niet praalt..., niet opgeblazen is...,zichzelf niet zoek, niet verbitterd wordt, het kwade niet toerekent (*1 Korinthe 13:4,5*), een liefde die de discipel ertoe brengt om evenals zijn Heer alles te geven, om te leven en te werken en een offer te brengen om de mens te redden, zelfs al kost het zijn leven.

Deze geest kwam tot uiting in het leven van Paulus. Hij zei: “Het leven is mij Christus”; want zijn leven openbaarde Christus aan de mensen; “en het sterven is gewin”, een winst voor Christus. De dood zelf zou de kracht van zijn genade openbaar maken en zielen tot Hem brengen. “Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam,”zei hij, “hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood”. (*Fillipensen 1:21,20*)

In de koninkrijken der wereld betekent positie zelfverheerlijking. Men nam aan dat het volk bestond voor het welzijn van de heersende klassen. Invloed, rijkdom en opvoeding waren even zoveel middelen om ten voordele van de leiders massa te beheersen. De voornamere klassen moesten denken, beslissingen nemen, genieten en heersen. De lagere klassen moesten gehoorzamen en dienen. Evenals alle andere dingen was godsdienst een kwestie van gezag. Van de mensen werd verwacht dat zij zouden geloven en doen zoals hun leiders dat wilden. Het recht van de mensen om als mens voor zichzelf te handelen en te denken werd helemaal niet erkend.

Christus vestigde een koninkrijk dat op heel andere beginselen was gegrond. Hij riep de mensen niet om te heersen maar om te dienen. De sterke moest de zwakheden van de zwakken dragen. Macht, positie, talenten en opvoeding verplichtten de bezitter ervan juist zijn medemens te dienen. Tot zelfs de nederigste van Christus’discipelen wordt gezegd: “Het geschiedt alles om uwentwil.” (*2 Korinthe 4:15*)

De zoon des mensen in s niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen. Te midden van zijn discipelen was Christus in alle opzichten een dienaar, een lastdrager. Hij deelde in hun armoede, Hij verloochende Zich ter wille van hen, Hij ging hen voor om moeilijke plaatsen te effenen en binnenkort zou Hij zijn werk op aarde afsluiten door zijn leven af te leggen. Het beginsel waardoor Christus Zich liet leiden moet ook het leidend beginsel zijn van de gemeente, die zijn lichaam is. Het plan en de basis van redding is liefde. In Christus´koninkrijk zijn de grootsten zij, die het voorbeeld, dat Hij heeft gegeven, navolgen en zich gedragen als herders in zijn kudde.

In gewetenszaken moet de ziel niet gehinderd worden. Niemand mag de geest van een ander overheersen, voor iemand anders oordelen of iemand anders voorschrijven wat zijn plicht is. God heeft iedereen de vrijheid gegeven om te denken en zijn eigen overtuiging te volgen. `Zo zal dan een ieder onzer voor zichzelf rekenschap geven aan God. “Niemand heeft het recht zijn eigen persoonlijkheid te doen opgaan in die van een ander. In alle dingen waar het om beginselen gaat moet ieder voor zijn eigen besef ten volle overtuigd zijn. (*Romeinen 14:12,5*) In Christus´ koninkrijk is geen heerszuchtige onderdrukking, geen gewetensdrang. Engelen van God zijn niet naar de aarde gekomen om te heersen en eer af te eisen, maar als boodschappers van barmhartigheid om met de mens samen te werken in het verheffen van de mensheid.

De beginselen en zelfs de woorden van de Heiland bleven in hun goddelijke schoonheid hangen in de herinnering van de geliefde discipel. Tot aan het eind

van zijn leven luidde het hoofdthema van Johannes´ getuigenis aan de gemeenten: "Want dit is de verkondiging die gij van den beginne gehoord hebt: dat wij elkander zouden liefhebben." "Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Hij zijn leven voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten." (*1 Johannes 3:11,16*) – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 450-455*.

Vragen ter bespreking

1. Op welk principe, anders dan in deze wereld, vestigde Jezus zijn koninkrijk? Hoe verhouden macht en rijkdom zich tot Zijn nieuwe koninkrijk?

2. Welke houding namen de discipelen van Jezus aan voor wat betreft het volgen van hun Heer?

3. Wat deed Jezus de leden van zijn kerk aan wanneer hij zich gedroeg volgens zijn principes?

4. Welke rol hebben de engelen uit de hemel bij het bouwen van Jezus nieuwe koninkrijk?

DE MINSTE DIENSTKNECHT

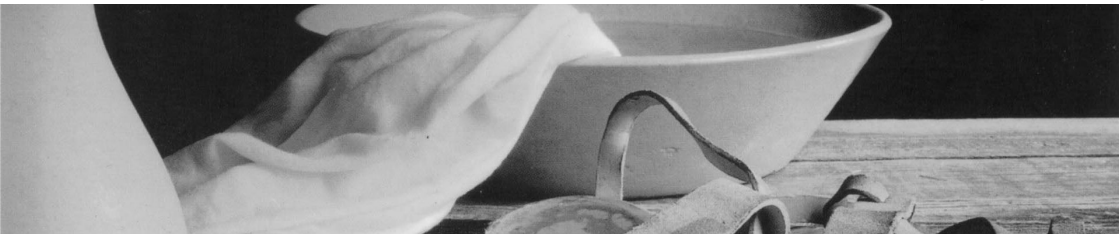

Christus zat in de opperzaal van een woning in Jeruzalem met Zijn discipelen aan tafel. Ze waren bijeen om het Pascha te vieren. De Heiland wilde dit feest alleen met de twaalf vieren. Hij wist, dat Zijn ure gekomen was. Hij was het ware Paaslam, en op de dag dat het gegeten zou worden, moest Hij geofferd worden. Hij stond op het punt de beker van de toorn te drinken. Weldra moest Hij de uiteindelijke lijdensdoop ondergaan. Maar er bleven Hem nog een enkele uren over, en deze zouden worden doorgebracht voor het welzijn van Zijn geliefde discipelen. [...]

Christus wist dat voor Hem de tijd gekomen was om deze wereld te verlaten en tot zijn Vader te gaan. Omdat Hij de zijnen die in de wereld liefhad, heeft Hij hen liefgehad tot het einde. Hij bevond Zich in de schaduw van het kruis, en de pijn folterde Zijn hart. Hij wist dat Hij in het uur van Zijn verraad verlaten zou zijn. Hij wist dat Hij ter dood gebracht zou worden op de meest vernederende wijze. Hij kende de ondankbaarheid en wreedheid van hen die Hij wilde redden. Hij kende de grootte van het offer dat Hij moest brengen, en wist dat het voor velen vergeefs zou zijn. Omdat Hij alles wist wat Hem te wachten stond, had Hij natuurlijk overweldigd kunnen zijn bij de gedachte aan Zijn eigen vernedering en lijden. Maar Hij zag naar de twaalf, die als de Zijnen bij Hem waren geweest en die nadat Zijn schande, smart en lijden voorbij waren, alleen in de wereld verder moesten strijden. Zijn gedachten aan Zijn eigen lijden waren altijd verbonden aan Zijn discipelen. Hij dacht niet aan Zichzelf. Zijn zorg voor hen overheerste in Zijn denken. [...]

Er was nog een oorzaak van onenigheid. Bij een maaltijd was het gebruikelijk, dat een dienstknecht de voeten van de gasten waste. Ook bij deze gelegenheid waren daartoe voorbereidingen getroffen. De waterkruik, het bekken, de handdoek, alles was gereed voor de voetwassing, maar er was geen dienstknecht, en de discipelen moesten het zelf doen. Maar geen van de discipelen wilde de taak van een knecht op zich nemen en allen gaven toe aan gekwetste trots. Allen toonden een onverstoorbare onverschilligheid. Zij schenen zich niet bewust, dat er iets voor hen te doen was. Door hun zwijgen weigerden zij zichzelf te vernederen. [...]

Hoe moest Christus deze arme mensen daarheen leiden waar Satan geen overwinning over hen zou behalen? Hoe kon Hij hun laten zien dat alleen maar het voorgeven een discipel te zijn hen nog niet tot volgelingen maakte of hen een plaats in Zijn koninkrijk verzekerde? Hoe kon Hij hen tonen, dat liefdevolle dienst en echte nederigheid, ware grootheid betekenen? Hoe moest Hij in hun

hart liefde wekken, en hen in staat stellen te bevatten wat Hij hun zo graag wilde vertellen? [...]

Op deze wijze toonde Christus Zijn liefde voor Zijn discipelen. Hun zelfzuchtige geest vervulde Hem met droefheid, maar Hij ging niet met hen redetwisten over hun moeilijkheid. In plaats daarvan gaf Hij hun een voorbeeld dat zij nooit zouden vergeten. Zijn liefde voor hen was niet licht verstoord of verkoeld. Hij wist, dat de Vader Hem alles in handen gegeven had, dat Hij van God gekomen was en tot God zou gaan. Hij was Zich ten volle bewust van Zijn goddelijkheid, maar Hij had Zijn koningskroon en koninklijk kleed afgelegd en de gedaante van een slaaf aangenomen. Een van de laatste daden tijdens Zijn leven op aarde bestond uit het feit, dat Hij Zich omgordde als een slaaf en het werk van een slaaf deed. [...]

Toen Judas zijn plaats aan tafel had gekozen, had hij getracht zichzelf op de eerste plaats te zetten en Christus diende als slaaf hem het eerst. Johannes, jegens wie Judas zo bitter was gestemd, bleef als laatste over. Maar deze vatte dat niet op als een verwijt of veronachtzaming. Toen de discipelen Jezus bezig zagen waren zij diep ontroerd. Toen de beurt aan Petrus was, riep deze verbaasd uit: "Heer, wilt Gij mij de voeten wassen?" De zelfvernedering van Christus brak zijn hart. Hij werd vervuld met schaamte bij de gedachte dat geen van de discipelen deze dienst verrichtte. "Wat Ik doe," zei Christus, "weet gij nu niet, maar gij zult het later verstaan." Petrus kon het niet verdragen dat zijn Heer, in wie hij geloofde als Gods Zoon, het werk van een slaaf deed. Zijn hele wezen kwam in opstand tegen deze vernedering. Hij besefte niet dat Christus hiertoe in de wereld was gekomen. Met grote nadruk riep hij uit: "Gij zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid!" [...]

Bij de woorden: "Indien Ik u niet was, hebt gij geen deel aan Mij" gaf Petrus zijn trots en eigen wil over. Hij kon de gedachte niet verdragen, van Christus gescheiden te worden. Voor hem zou dat de dood betekenen. "Here, niet alleen mijn voeten," zei hij, "maar ook de handen en het hoofd. Jezus zeide tot hem: Wie gebaad heeft, behoeft zich alleen de voeten te laten wassen, want hij is geheel rein." [...]

Ook wij zijn evenals Petrus en zijn broeders gewassen in het bloed van Christus. Toch wordt dikwijls de reinheid van het hart bezoedeld door aanraking met het kwade. We moeten tot Christus gaan om door zijn genade gereinigd te worden. Petrus schrok ervoor terug, dat zijn vuile voeten in aanraking kwamen met de handen van zijn Heer en Meester; maar hoe vaak brengen wij ons zondig, bezoedeld hart in aanraking met het hart van Christus! Hoe grievend moet ons slechte humeur, onze ijdelheid en trots voor Hem zijn! Toch moeten wij al onze zwakheden en verontreiniging tot Hem brengen. Alleen Hij kan ons reinigen. Pas als wij door Zijn zoenoffer gereinigd zijn, kunnen wij gemeenschap met hem hebben. [...]

In Zijn leven en leer heeft Christus een volmaakt voorbeeld gegeven van de onzelfzuchtige dienst, die haar oorsprong vindt in God. God leeft niet voor Zichzelf. Door de wereld te scheppen en alles te onderhouden dient Hij steeds anderen. "Hij laat Zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen." (Matthéüs 5:45) Dit ideale dienen heeft God toevertrouwd aan Zijn Zoon. Jezus was gekomen om aan het hoofd van de mensheid te staan, opdat Hij door Zijn voorbeeld zou kunnen onderwijzen, wat het wil zeggen te dienen. Heel Zijn leven werd gekenmerkt door dienen. Hij hielp

allen en diende iedereen. Op deze wijze maakte Hij Gods wet in Zijn leven waar, en liet door Zijn voorbeeld zien hoe wij aan de wet moeten gehoorzamen. [...]

Deze instelling heeft Christus gegeven als voorbereiding op de dienst van het avondmaal. Wanneer trots, onenigheid en twist de boventoon voeren, kan het hart geen gemeenschap hebben met Christus. We zijn niet gereed om deel te hebben aan Zijn lichaam en aan Zijn bloed. Daarom heeft Jezus bepaald dat het gedenkteken van Zijn nederigheid eerst waargenomen moest worden. [...]

Voor hen die de geest van deze dienst beseffen, kan het nooit alleen een vormendienst worden. Gedurig wordt de les geleerd: «Dient elkander door de liefde.» (*Galaten 5:13*) Christus leverde door het wassen van de voeten van de discipelen het bewijs dat Hij elke dienst wilde bewijzen, hoe nederig deze ook mocht zijn, waardoor zij erfgenamen met Hem zouden worden van de eeuwige rijkdom der hemelse schatten. Zijn discipelen beloven door deze instelling op gelijke wijze dat zij hun broeders willen dienen. Wanneer deze instelling op de juiste wijze wordt gevierd, worden Gods kinderen in een heilige verhouding gebracht, elkaar te helpen en tot zegen te zijn. Zij beloven dat hun leven gewijd zal zijn aan onzelfzuchtig dienen. Dit geldt niet alleen voor elkaar. Hun arbeidsterrein is even uitgestrekt als dat van de Meester. De wereld is vol mensen die onze hulp nodig hebben. De armen, de hulpelozen, de ongeletterden zijn overal aanwezig. Zij, die met Christus in de opperzaal zijn geweest, zullen uitgaan om te dienen zoals Hij gediend heeft. – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 535-542.*

Vragen ter bespreking

1. Waarom heeft Jezus de voeten van Zijn discipelen gewassen? Hoe ver is Jezus gegaan als dienaar?

2. Wat weerhield de discipelen ervan om de rol van een dienaar uit te voeren, toen zij wachtten in de opperzaal?

3. Hoe liet Jezus zien dat een liefdedaad, ware nederigheid, bijdraagt aan ware grootheid?

GAAT HEEN, ONDERWIJST ALLE VOLKEREN

De opdracht was aan de twaalven gegeven toen Christus met hen in de opperzaal samenkwam; maar nu werd hij aan een groter aantal gegeven. Bij de samenkomst op een berg in Galilea waren alle gelovigen die bijeengeroepen konden worden, vergaderd. Voor Zijn dood had Christus Zelf tijd en plaats van deze samenkomst aangegeven. De engel bij het graf herinnerde de discipelen aan Zijn belofte hen in Galilea te ontmoeten. De belofte werd opnieuw gegeven aan de gelovigen die tijdens de Paschaweek waren samengekomen in Jeruzalem, en door hen bereikten ze vele eenzamen die de dood van hun Here betreurden. Met gespannen belangstelling zagen allen naar het gesprek uit. Uit alle richtingen toestromend, gingen ze langs omwegen naar de plaats van samenkomst, ten einde de achterdocht van de jaloerse Joden niet op te wekken. Vol verbazing in hun hart kwamen ze, terwijl ze vurig met elkander spraken over het nieuws dat hen betreffende Christus had bereikt.

Op de aangewezen tijd hadden ongeveer vijfhonderd gelovigen zich in kleine groepjes op de berghelling verzameld, vol verlangen om al het mogelijke te vernemen van degenen die Christus gezien hadden sinds Zijn opstanding. De discipelen gingen van groep tot groep en vertelden alles wat zij van Jezus hadden gehoord en gezien, uitgaande van de Schriften zoals Hij dat voor hen had gedaan. Thomas vertelde het verhaal van zijn ongeloof, en zei hoe zijn twijfelingen waren weggevaagd. Plotseling stond Jezus onder hen. Niemand kon zeggen vanwaar en hoe Hij was gekomen. Velen van de aanwezigen hadden Hem nooit tevoren gezien; maar in Zijn handen en voeten zagen zij de tekenen van de kruisiging; Zijn gelaat was als het aangezicht Gods, en toen zij Hem zagen, aanbaden ze Hem.

Maar sommigen twijfelden. Zo zal het altijd zijn. Er zijn mensen die het moeilijk vinden om geloof te beoefenen, en zij stellen zich aan de zijde der twijfelaars. Deze mensen verliezen veel door hun ongeloof.

Christus gaf Zijn discipelen opdracht om het werk te doen dat Hij in hun handen had achtergelaten, en te beginnen te Jeruzalem. Jeruzalem was de plaats geweest waar Hij op wonderlijke wijze tot het mensdom was afgedaald. Daar had Hij geleden, was Hij verworpen en veroordeeld. Het land van Judea was Zijn geboortegrond... In Jeruzalem moest het werk van de discipelen beginnen.

Met het oog op alles wat Christus daar had geleden en op het niet gewaardeerde werk dat Hij daar had verricht, hadden de discipelen kunnen pleiten voor een meer belovend arbeidsveld; maar zij hielden geen dergelijk pleidooi. Dezelfde grond waarop Hij het zaad der waarheid had uitgestrooid, moest door de discipelen worden bewerkt, en het zaad zou ontkiemen en een overvloedige oogst opbrengen. In hun werk zouden de discipelen vervolging ontmoeten door de na-ijver en de haat van de Joden; maar dit had hun Meester ook verdragen, en zij mochten deze niet ontvluchten. De genade moest het eerst aan de moordenaars van de Heiland worden aangeboden.

Zo gaf Christus Zijn discipelen hun opdracht. Hij trof alle voorzieningen voor de vooruitgang van het werk en nam Zelf de verantwoordelijkheid voor het welslagen daarvan op Zich. Zo lang ze Zijn woord gehoorzaamden en in gemeenschap met Hem werkten, zouden ze niet falen. Gaat heen naar alle volkeren, zei Hij hun. Ga naar de verst gelegen delen van de bewoonde wereld, maar weet, dat Ik daar tegenwoordig zal zijn. Werk in geloof en vertrouwen, want nooit zal de tijd aanbreken dat Ik u zal verlaten.

De opdracht van de Heiland aan Zijn discipelen omsloot al de gelovigen. Het omvat alle gelovigen in Christus tot het einde des tijds…

De discipelen moesten hun werk beginnen op de plaats waar zij zich bevonden. Het moeilijkste en minst belovende terrein mocht niet worden overgeslagen. Zo moet iedere medewerker van Christus beginnen op de plaats waar hij zich bevindt. In onze eigen families zijn zielen die hongeren naar medegevoel, naar het brood des levens. Het kan zijn, dat er kinderen zijn die voor Christus moeten worden opgeleid. Er zijn heidenen aan onze eigen deur. Laat ons getrouw het werk doen dat het meest voor de hand ligt. Laten onze pogingen daarna worden uitgebreid zover als Gods hand ons zal leiden. Het werk van velen kan beperkt schijnen door de omstandigheden, maar, waar het ook wordt verricht, indien het wordt verricht met geloof en getrouwheid, zal het gestuwd worden naar de verste uithoeken der aarde. Het werk van Christus scheen, toen Hij op aarde was, tot een klein gebied te zijn beperkt, maar menigten uit alle landen hoorden Zijn boodschap. God gebruikt dikwijls de eenvoudigste middelen om de grootste resultaten te bereiken. Het is Zijn bedoeling, dat ieder deel van Zijn werk zal afhangen van elk ander deel, als een raderwerk, alles functionerend in harmonie. De nederigste arbeider, gedreven door de Heilige Geest, zal onzichtbare snaren aanraken waarvan de trillingen zullen gaan tot de einden der aarde en een lied vormen door de eeuwen der eeuwigheid heen.

Maar we mogen het gebod: “Gaat heen in de gehele wereld” niet uit het oog verliezen. Wij worden opgeroepen om onze ogen op te heffen naar de “nog verder” gelegen gebieden. Christus rukt de scheidsmuur neer, het verdeeldheid zaaiende vooroordeel van nationaliteit, en leert liefde voor heel het menselijk gezin. Hij heft de mensen uit boven de nauwe kring die hun zelfzucht voorschrijft; Hij doet alle grensscheidingen en kunstmatige onderscheidingen in de samenleving ophouden. Hij maakt geen onderscheid tussen buren en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Hij leert ons iedere ziel in nood te beschouwen als een broeder, en de wereld als ons arbeidsterrein.

Toen de Heiland zei: “Gaat, maakt al de volken tot Mijn discipelen”, zei Hij ook: “Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: In Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden”. De belofte reikt even ver als de opdracht. Het is niet zo, dat alle gaven zullen worden toebedeeld aan iedere gelovige. De Geest deelt “een ieder in het bijzonder” toe “gelijk Hij wil”. 1 Korinthiërs 12:11. Maar de gaven des Geestes worden beloofd aan iedere gelovige naar gelang zijn behoefte voor het werk des Heren. De belofte is thans nog even krachtig en betrouwbaar als in de dagen van de apostelen...

Christus gevoelt de smart van een ieder die lijdt. Wanneer boze geesten een menselijk lichaam verscheuren, gevoelt Christus de vloek. Wanneer koorts de levensstroom opbrandt, voelt Hij de zielestrijd. En Hij is even gewillig de zieken te genezen als toen Hij persoonlijk op aarde was. De dienstknechten van Christus zijn Zijn vertegenwoordigers, de kanalen waardoor Hij werkt. Hij verlangt door hen Zijn genezende kracht uit te oefenen....

De gemeente heeft de belofte van Christus’ aanwezigheid, wanneer zij Zijn werk verricht. “Gaat heen, onderwijst alle volken”, zegt Hij; “en zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld”. Matth. 28:19, 20.

Zijn juk op te nemen, is een van de eerste voorwaarden om Zijn kracht te ontvangen. Het leven van de gemeente hangt af van haar getrouwheid in het vervullen van de opdracht des Heren. Dit werk te verwaarlozen, betekent geestelijke zwakheid en verval uitnodigen. Waar niet actief voor anderen wordt gewerkt, taant de liefde en verzwakt het geloof...

Laat in plaats van menselijke beschouwingen het Woord worden gepredikt. Laten de christenen hun onenigheden wegdoen en zichzelf aan God geven voor het redden van de verlorenen. Laat hen in het geloof om een zegen vragen, en ze zal komen. De uitstorting van de Geest in de dagen van de apostelen was de “vroege regen”, en het resultaat was heerlijk. Maar de “late regen” zal nog overvloediger zijn. Joël 2:23.

Allen die ziel, lichaam en geest aan God wijden, zullen voortdurend nieuwe lichamelijke en geestelijke kracht ontvangen. – Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 680-689.

Vragen ter bespreking

1. Jezus gaf zijn volgelingen de instructie om naar de uithoeken van de wereld te gaan om het evangelie te verkondingen, maar waar vertelde Jezus hun als eerste naar toe te gaan? En hoe is dit van toepassing op ons?

2. Waarom moesten de discipelen hun opdracht beginnen in Jerusalem?

3. Welke drie dingen moesten Zijn mensen doen voordat Jezus hun kon zegenen in het werk dat Hij hun had toevertrouwd?